

Beregszászi Harangszó

A Beregszászi Szent Kereszt Plébánia hírlevele

V. évf. 01. szám KARÁCSONY 2. VASÁRNAPJA – (2015.01.04.)
OLVASMÁNY Sir 24, 1-4; 12-16, SZENTLECKE Ef 1, 3-6. 15-18

Válasz: Az Ige emberré lett, * és itt élt közöttünk.

Az Ige emberré levését Isten már előre jelezte képekben. A törvény és a próféták megismertették hatalmát, irgalmát és akaratát. A Fiú megtestesülésében azonban feltárult az Atya isteni lényege, és egyetemes üdvözítő akarata. Amikor nekünk adta a Fiút, akkor végérvényesen elkötelezte magát, hogy gyermekeivé fogad és mindent megad üdvösségünk érdekében. A

Krisztusba vetett hit által ezt a kegyelmet kapjuk meg.

EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 1, 1-18)

Kezdetben volt az Ige. Az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. Őbenne élet volt, és ez az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be.

Föllépett egy ember, akit Isten küldött: János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, ő csak azért jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról.

Az Ige az igazi világosság volt, amely a világba jött, hogy megvilágítson minden embert. A világban volt, és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek benne, akik nem vér szerint, nem a test kívánságából, és nem is a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

És az Ige testté lett, és közöttünk lakott. Mi pedig láttuk az ő dicsőségét, mely az Atya Egyszülöttjének dicsősége, telve kegyelemmel és igazsággal.

János tanúságot tett róla, amikor ezt hirdette: „Ő az, akiről mondtam, hogy utánam jön, de megelőz engem, mert előbb volt, mint én.” Hiszen mi mindannyian az ő teljességéből nyertünk kegyelemből kegyelmet. A törvényt ugyanis Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által valósult meg.

Istent soha senki nem látta, Isten Egyszülöttje, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.

A hét szentje: Pennaforti Szent Rajmund

Január 7-én ünnepli Egyházunk Pennaforti Szent Rajmund emléknapját. Az alábbiakban velem ismerkedünk meg röviden. Rajmund nemesi családból származott és egy Barcelona közelében lévő várban született. Már kora gyermekkorában a székesegyház iskolájába került tanulmányai folytatására. Ebben az iskolában többek között az egyházi, vagyis teológiai tantárgyakkal is megismerkedett, így nemsokára pappá szentelték. Kezdetben maga Rajmund is székesegyházi iskolában tanított. 1210-ben azonban lemondott erről a hivatalról, hogy behatóbban megismerkedjen az egyházjog tudományával. E célból ment Bolognába tanulmányait folytatni. Itt Rajmund a római és az egyházjog nemes tudósait hallgatta. Rajmund hat évet tanult Bolognában. Tanulmányai befejezése után ugyanott maradt tanárnak. Bolognai működésének gyümölcsként tartja számon a jogtudomány a Summa iuris című művet, melyet 1218-ban írt. Mindezek után még nagyon sokat szorgoskodott az egyházjog tudományában, mint Bolognában, mint pedig később a saját hazájában, Spanyolországban is. A gyóntató papok segítségére is írt egy gyűjteményt, melyben megpróbált a papok segítségére lenni az elégtétel kiszabásában. Felajánlották neki a tarragonai érsekséget is, de ő elhárította magától ezt a feladatot. 1238-ban a domonkos rend általános előjárójává választották. A választást engedelmisségből elfogadta. Mivel jogász volt, a rendi szabályoknak gyakran pontosabb megfogalmazást adott. Ezeket

a változtatásokat a rend el is fogadta. Nemsokára azonban felmentését kérte ebből a hivatalból is. Ezt teljesítették is. Rajmund életének emléke a kánonjogi tudomány fejlődésére gyakorolt hatása. De talán még vonzóbb a személyes példaadása, ahogyan ismételen elhárította magától a ragyogó ajánlatokat, csak hogy minden megkötözés nélkül élhessen az az apostolokdásnak és annak a keresztény hivatásnak, amelynek leghőbb vágy az egyszerűség és a szeretet. Amikor Rajmund közel száz éves korában meghalt, a hívek nagy serege rőtta le előtte a végső tiszteletet. Köztük volt a király és számos püspök. VIII. Kelemen pápa avatta szentté 1601-ben. Szent Rajmund Barcelona városának védőszentje.

Istenünk, te Pennaforti Szent Rajmund áldozópap lelkét csodálatos szeretetre gyullasztottad a bűnösök iránt. Közbenjárására add meg nekünk, hogy a bűn rabságából megmeneküljünk, és szabad lélekkel mindig azt cselekedjük, ami kedves előttd.

Majnek Antal püspök körlevele

Kedves Testvérek!

Az emberiség története Káin óta tele van veszekedéssel, háborússággal. Rengeteg feszültség tapasztalható még a békésnek látszó országokban és népek között, de még egy családon belül is. Mi ezeknek az oka?

Az ember a szívében vesztette el a békét. Hogyan kaphatná vissza? Mivel Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette őt, először ki kell békülnie Teremtőjével és felebarátaival. Az ember próbálkozásai történelme során ritkán és gyöngén sikerültek, ezért ősidők óta vágyik egy olyan királyra (vezetőre), aki békét teremt. A zsidó próféták erről az érkező Messiásról beszélnek jövődöléseikben; mindannyian elmondanak róla egy-egy dolgot, s így egyre jobban kirajzolódik a várva várt Király arca, mint ahogy a mozaik kockáiból lassan összeáll a teljes kép. Izajás próféta így ír róla jövődöléseiben: „Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az ő vállára kerül az uralom. Így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége!”

Az idők beteljesedésekor valóban megszületett, a földre érkezett Júdeában az Isten Fia. Az angyalok éneke hangzik a betlehemi istálló fölött: „Dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön a jószándékú embereknek!” Valóban megtapasztalhatta azóta minden hívő, hogy Jézus a Krisztus, aki képes kiengesztelni minket Istennel és egymással. Hogy ez megvalósuljon, annak viszont van egy feltétele: bűnbánatot kell tartanunk. Nemcsak Istentől, de az emberektől is bocsánatot kell kérnünk, ha ez szükséges: „Amikor fölajánlod adományodat az oltáron, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened, hagyd ott az adományodat az oltár előtt, és először menj, békülj ki testvéreddel, s csak akkor menj és ajánld fel adományodat” (Mt 5,23-24).

Kedves Testvérek! Valljuk be, hogy minden ember célja, legfőbb vágya: boldogan és békében élni. Azok, akik Isten segítségével már eljutottak ide, őrizzék ezt a lelki kincset az Úr Jézus által megadott úton-módon: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye föl a keresztjét és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énértem, megtalálja azt” (Mt 16,24-25).

A békességre eljutó jószándékú embereknek ezután már feladatuk, hogy továbbadják a békességet. Ezt gyakorolta Jézus is a köszöntésével („Shalom!”, vagyis „Békesség nektek!”). Ezt kell nekünk is gyakorolnunk: békességet építeni, Isten áldását kérni (áldás, békesség).

Ne felejtjük el, hogy mi rontja el a békénket. Jakab apostol azt írja, hogy a bennünk viaskodó bűnös vágyak miatt kezdődik a veszekedés, verekedés (vö. Jak 4,1-2). Ne keressük a hibát másokban, inkább először magunkban. Fedezzük fel tehát

mindazokat a negatív vágyakat, indulatokat, haragvásokat, gyűlölködéseket, melyeket meg kell tagadnunk, és amelyektől meg kell szabadulnunk. Jézus segít ebben. Az Atyához szóló legfőbb imánkat (Miatyánk) is csak így tudjuk őszintén mondani, ha még az ellenünk vétkezőnek is megbocsátunk.

A Megváltó Jézus most is, karácsony után is folytonosan meg akar születni a szívünkben, hogy felismerhessük bűneinket és megszabadulhassunk tőlük, kiengesztelődjünk Istennel és embertársainkkal; hogy a bennünk növekvő szeretet legyőzhesse a bennünk lappangó gyűlöletet, s így megszülessen bennünk és egyre több embertársunkban a béke. A béke, mely így kicsiben, bennünk kezdődik, s utána terjedhet ki az egész országra, az egész világra. Ha viszont bennünk nem születik meg, az országban, a világban sem tud megvalósulni. Kérjük tehát a megszülető Béke Fejedelmét: „Uram, adj nekünk békét, add nekünk a Te békédet!”

„Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött.”

Elérkezett egyházunk a karácsony megünnepléséhez. Adventi várakozásunk beteljesedett: ezekben a napokban találkozhatunk mi is azzal a Krisztussal, aki az emberek megváltására érkezett. Amikor karácsony ünnepéhez érkezünk és részt veszünk az ünnepi szentmisén, talán megdöbbenve hallgatjuk az evangéliumi részletet. Az ünnepi evangéliumban ugyanis nem hallunk semmit a karácsonyi eseményekről. Legalábbis nem olyan módon, ahogyan azt megszoktuk.

Az egyház az ünnepkör többi szentmiséjén bőségesen beszél a betlehemi eseményekről, a jászolról, a gyermekről és a pásztorokról. Karácsony napjának ünnepi szentmiséjén azonban erről nem hallunk. Ilyenkor János evangéliumának első 18 versét olvassuk fel. Igaz, hogy ezekben nem a hagyományos módon szól az evangélista a karácsonyi eseményekről, de valójában nagyon is erről ír. A negyedik evangélista ugyanis arról beszél, hogy az a kisgyermek, aki Betlehemben született, s aki olyan aranyos ott a szülei mellett, valójában az Atyával és a Szentlélekkel teljesen egyenrangú és egyenlő örök Isteni Személy. Ez az, amit semmiképpen sem szabad elfelejtenünk. Sőt, karácsony ünnepének ez a legfontosabb üzenete. Sajnos nagyon sok keresztény ember életében a karácsony ünnepe egy hangulattá alakult. A karácsony azonban nem hangulat, hanem az örök Isten érkezése. Jézus, aki karácsony ünnepén született, az örök Ige, aki már kezdetben, vagyis öröktől fogva létezik Istennél, sőt maga az Isten. Ez nem hangulat, hanem az ember szívéig hatoló igazság. Az Isten arra méltatott minket, hogy saját Egyszülött Fiát küldte erre a világra. Nem csupán egy prófétát, aki Isten parancsainak megtartására buzdítana.

Nem is egy angyalt, akár a legnagyobb és legszebb angyalt vagy mennyei fejedelemséget, akinek a jelenléte félelemmel és rettegéssel töltött volna el bennünket.

Isten saját Fiát küldte, a legdrágábbat. Nem azért küldte, mert megérdemeltük, vagy mert rászolgáltunk erre a nagy kegyre. Nem is azért, mert nagyon kedvesen fogadtuk és fogadjuk ma is. Annak, hogy az Egyszülött Fiú ideérkezett, egyetlen oka van: Isten mérhetetlen szeretete irányunkban. Elmékedésem címét is János evangéliumából vettem. Ebből a gyönyörű prólógusból, amit karácsony ünnepén hallunk templomainkban, ebben az évben ezt a mondatot szeretném a kedves Testvérek szívére helyezni. Jézus az igazi világosság. Ennek a mai világnak és benne nekünk mindannyiunknak oly nagy szükségünk van arra, hogy megtaláljuk ezt az igazi világosságot. Hiszen oly sok embertestvérünk bolyong a sötétségben. Oly sokan nem látják életük célját és értelmét. Jó lenne, ha az idei karácsonyi ünnepünkön minden keresztény rátalálna erre a világosságra. Ez a világosság az első karácsony óta már nem távoli és elérhetetlen számunkra, hanem itt van. Közöttünk van. Bennünk van.

Kívánom, hogy otthonainkat, családjainkat és egész egyházmegyénket ragyogja be Ő, az igazi és soha ki nem alvó világosság.

Molnár János beregszászi plébános, püspöki helynök

PLÉBÁNAI HIRDETÉSEK

+ 6-án, kedden 14-től **gazdasági tanácsülés** a plébániairodában.
+ 10-én, szombaton **Hittanos Játsszóház** a plébánián. Jelentkezés a hitoktatóknál.

+19-23-án **Ökumenikus Imahét** a katolikus és református templomokban.

+ 2015-ös egyházközségi és egyházmegyei **falinaptár** kapható.

IGENAPTÁR (B év)

4. vasárnap: Karácsonyi idő, 2. vasárnap

Sir 24,1-4; 12-16, Ef 1,3-6; 15-18, Jn 1,1-18

5. hétfő: Karácsonyi idő 1Jn 3,11-21, Jn 1,43-51

6. kedd: Vízkereszt, Urunk megjelenése

Iz 60, 1-6, Ef 3, 2-3a.5-6, Mt 2, 1-12 *Kelj föl, és tündökölj, Jeruzsálem, mert elérkezett világosságod.*

7. szerda: Pennaforti Szent Rajmund pap, szerzetes

1Jn 3,22 - 4,6, Mt 4,12-17.23-25

8. csütörtök: 1Jn 4, 7-10, Mk 6, 34-44. A szeretet istentől van!

9. péntek: 1Jn 4, 11-18, Mk 6, 45-52

Aki kitart a szeretetben, Istenben marad.

10. szombat: 1Jn 4, 19-5,4, Lk 4, 14-22a

Az Úr lelke van rajtam, elküldött, hogy örömhírt vigyek.

Keresztelés/Házasság/Temetés

Keresztelés: Tóth Márk (december 25-én)

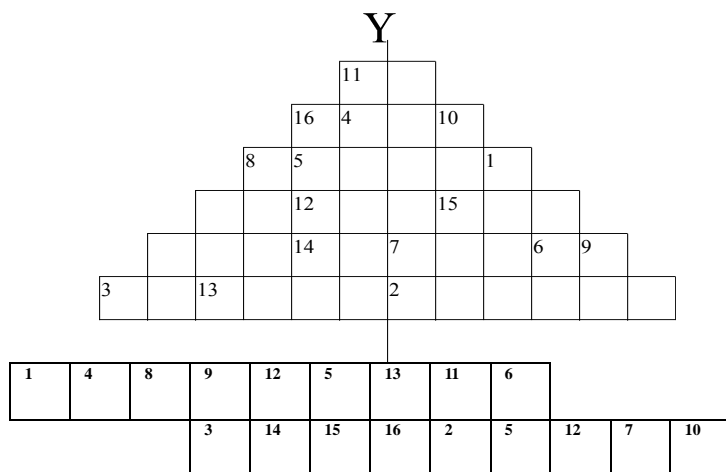
Temetés: Popovics László (december 24-én) és Séllei Erzsébet (december 20 án)

TAKI (Találd ki!)

Mi az ajándék?

Megtudhatod, ha folyamatosan beírod a karácsonyfába a megfejtéseket, majd a két lenti sorba a számozásnak megfelelően kigyűjtött betűket!

Ugatós háziállat — Kis egerésző — Munkahely bejáratánál hivatalos munkát végző személy — Véget ér az éjszakai pihenése — Emeletes házak építésénél dolgozó munkagép — Kemény fizikai munkában megváltozott az arcszíne.

HETI MISEREND

5, 7, 8, 9. (h, sze, cs, p)

08:00 Beregszász

6. (k)

08:00 Macsola

10:00 Beregszász

12:00 Ardó

10. (szo)

16:00 Beregszász

15:30 Macsola

11. (v)

08:00 Ardó

10:00 Beregszász

BEREGSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENTKERESZT PLÉBÁNIA

Tel/fax: 4-20-87, web: www.beregszasziplebania.org.ua

Mobil: 099-780-18-78 / e-mail: beregszasziplebania@gmail.com